

КАЛОЯН

Колко е тежко когато трябва да прецениш. Кой е прав? Кое е по-нужно? Къде да прострещ ръка? Ако сполуча ще бъда най-великият. Но ако събркам - ще се наквърли всичко върху мен. Мигът който минава и трябва да го улучиш, като стрела която цели летяща птица. Отмине ли, никога не се връща. Да теглиш на везите, кое е противно и кое полезно. Папата от Рим мълчи. И има право. Две години го накарах да чака. Сега тия предлагат всичко. Трябва да си безумен да не приемем. Кой е правият път? Кой? / разхожда се тревожно нагоре-надолу / Помогни си сам, за да иди помогне и бог! Така са знаели дедите ни. Не разчитай на чужда помощ! ~~Хукри~~ плесва с ръце, явява се ~~хукри~~ страх / Да дойде веднага при мене войводата Чисмен! Да дойде писец Роберт!

Василий / на прага застава архиепископ Василий /
Патриархът е много изморен. Остана при него пресвитер Константин. Сега си почива. Но не е толкова изморен, колкото изплашен. И разгневен. Чак сега се сетил Алексей III да брани столицата си от латините...

КАЛОЯН

С нашите войски... Само че те ми трябват за друго / ~~жаждат да видят~~ / ~~жаждат да видят~~ / преследва архиепископа и го подпомага да седне / Ние не завършихме нашия разговор, отче свети.

ВАСИЛИЙ

Значи ти не приемаш предложението на патриарха и василевса? Ще изчакваш?

КАЛОЯН

Не! Напротив. Ще избързам. Само бързото действие носи успех. Те ще чакат. А аз ще действувам. Ето. / към влезлия писец / Довърши започнатото писмо. "Онкитски ... от Изток чак до Запад. Аз, Калоян, император на българите, разбирам че ти имаш власт ~~над нас~~ от бога да свързваш и развързваш, както е имал блаженият апостол Петър, комуто господ рече "Каквото беше свържеш на земята и тъй нататък / към писеца / провери какът е евангелието на Матей, ... така и на теб възложи бог тая благодат." И тъй нататък.. Напиш го според обичая. Продължавай. "Господ вдъхнови твой светост